

ପିଲାବାର

Volume : 28 No : 1

THE WORD OF TRUTH

JANUARY & FEBRUARY - 2022

An Oriya Bimonthly Bulletin published by the
CHURCH OF CHRIST

THE VOICE OF TRUTH

Edited and Published By

Joshua & Kabita Gootam

CHURCH OF CHRIST

P.O. Box - 80, Kakinada, A.P. 533 001.

Ph : 0884-2363722

Vol-28. Jan & Feb. 2022. No.1

*Published every two months in Oriya language for the
Restoration of the pure New Testament Christianity*

Who is greatest in the kingdom of heaven?

(Math 18:1-4)

The Isralites were waiting for a Messaiah or a king for Jewish nation to establish a kingdom throwing away Roman rule.

- But Jesus said, "My kingdom is not of this world..."
(John 18:36)

MATHEW 18:1:- "...Came the disciples unto Jesus saying , who is greatest in the kingdom of heaven?" It is human nature to think of himself / herself greater than others.
(Roman 12:3, Gal 6:3) . In Politics , society ,church, home,offices , etc .

MATHEW 18:2-4:- "And Jesus called a little child unto him and set him in the midst of them and said verily I say unto You "Except ye be converted and become our little children,ye shall not enter into the kingdom of heaven.Whoever therefore shall humble himself as this child, the same is greatest in the kingdom of heaven."

ପରିବର୍ତ୍ତନ VOICE OF TRUTH

VOL - 28 KAKINADA JAN - FEB 2022

ପରିବର୍ତ୍ତନ (Conversion)

ବୟାପ୍ରାସ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଡ଼େ ଫେରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ନଚେତ ବିନାଶ ସୁନିଶ୍ଚିତ । ପରିବର୍ତ୍ତତ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶିବା ଅସ୍ଥବ । ମାଥୁର ୧୮:୩ ପଦରେ ଯାଶୁ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ତୁମେମାନେ ଫେରି ସାନ ପିଲାଙ୍କ ପରି ନ ହେଲେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ ।” ପରିବର୍ତ୍ତତ ଜୀବନର ଆବଶ୍ୟକତା ଯଦିଓ ଅନେକ ଝାଡ଼ ଅଟନ୍ତି, ତାହା କଅଣ, ତାହା କିପରି ଘଟେ ଓ କେବେ ଘଟେ ଏସକୁ ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞ ଅଟନ୍ତି । ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଷୟରେ ସୂକ୍ଷମଭାବେ ବୁଝିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ବାଇବଳ ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରେ ।

୧) ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅର୍ଥ କ'ଣ ?

ସାଧାରଣତଃ ‘ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ’ର ଅର୍ଥ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହେବା କିମ୍ବା ବଦଳିବା । ଏକ ସ୍ଥିତିରୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କୁହାଯାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, କାଠ କାଗଜରେ, ପଥର ଲୁହାରେ, ଲୁହା ଇଶାତରେ, ପଶୁଚର୍ମ ବିଭିନ୍ନ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବସ୍ତୁରେ ପରିବର୍ତ୍ତତ କରାଯାଏ ।

ଛିଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ‘ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅର୍ଥ ଏକ ସ୍ଥିତିରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥିତିକୁ ବଦଳିବା । ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ତ୍ୟାଗ କରି ଆତ୍ମିକ ଜୀବନ୍ୟାପନ କରିବା । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ହେବାର ସୁଯୋଗ

ପାଏ । ଥେସଳନୀକୀୟମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତତ ଦ୍ୱାରି ବିଷୟରେ ପାଉଳ କହନ୍ତି, “
ତୁମେମାନେ ପ୍ରତିମାସକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଜୀବିତ ଓ ସଦା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା କରିବି
ନିମନ୍ତେ... ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିଲ ।” (୧ମ ଥେସଲନୀକୀ ୧:୯, ପ୍ରେରିତ
୨୪:୧୫, ୯:୩୪) “ବିଜାତୀୟମାନଙ୍କ ମନ ପରିର୍ବନ ବିଷୟ ପାଉଳ ଭାଇମାନଙ୍କ
ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ମହାନନ୍ଦ ଜନ୍ମାଇ ଥିଲେ ବୋଲି ଆମେମାନେ ପ୍ରେରିତ ୧୫:୩ ପଥରେ
ପଡ଼ିଥାଏଁ । ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅର୍ଥ ପାପା ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ପାପ ଜୀବନର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ
ପ୍ରତି ଫେରିବା ।

(କ) ପରିର୍ବନରେ ମନୁଷ୍ୟର ପାତ୍ର :

ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣାକୁ ଆପେ ବଦଳାଇବା ବିଷୟ
ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଯେଉଁ ଗ୍ରୀକ ପଦରୁ ‘ପରିବର୍ତ୍ତନ’ ପଢ଼
ଅନୁବାଦିତ ହୋଇଥିଲା ତାହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଵଭାବ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ
ଅଟେ । ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ମନୁଷ୍ୟର ପାତ୍ର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

(ଖ) ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅର୍ଥ ପାପକ୍ଷମା ନୁହେଁ :

ସଦିଓ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିନ୍ଦୁ ପାପକ୍ଷମା ମିଳେ ନାହିଁ ତଥାପି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ
ପାପକ୍ଷମା ଏକ ନୁହେଁ । କାରଣ ପାପକ୍ଷମା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଆସେ । ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା
ପାପରୁ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୋଇ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିଲେ, ପାପକ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଏହି
ବିଷୟରେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ କହନ୍ତି :

“‘କାରଣ ଏହି ଲୋକଙ୍କ ହୃଦୟ ଜଡ଼ ହେଲା, ସେମାନେ କାନରେ କଷରେ
ଶୁଣିଲେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଆଖ୍ଯ ବୁଝିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଆଖ୍ଯରେ ଦେଖିବେ
ନାହିଁ, କାନରେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, ଆଉ ହୃଦୟରେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ, ପୁଣି ଫେରିଆସିବେ
ନାହିଁ, ଆଉ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସୁସ୍ଥ କରିବୁ ନାହିଁ ।’ (ମାଥୁର ୧୩:୧୫, ମାର୍
୪:୧୭)

“‘ଅତ୍ୟବ ଯେପରି ଆପଣଙ୍କର ପାପମୋଚନ ହୋଇପାରେ, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ
ମନ ପରିର୍ବନ କରି ଫେରି ଆସନ୍ତୁ, ତାହାହେଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜାମୁରୁ ସାନ୍ତୁନାର ସମୟ

ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ, ପୁଣି ଆପଣମାନଙ୍କ ନିମଟେ ପୂର୍ବ ନିରୂପିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯାଶ୍ଚକୁ ସେ ପ୍ରେରଣ କରିବେ । (ପ୍ରେରିତ ଣା: ୧୯, ୨୦)

“ଦୂଷ ଆପଣାର ପଥ ଓ ଅଧାର୍ମଙ୍କ ଆପଣା ସଂକଳ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁ; ପୁଣି ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରୁ, ତହିଁରେ ସେ ତାହାକୁ ଦୟା କରିବେ, ଆଉ ସେ ଆସମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରୁ, ତହିଁରେ ସେ ତାହାକୁ ଦୟା କରିବେ, ଆଉ ସେ ଆସମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରୁ, କାରଣ ସେ ବହୁଳ ରୂପରେ କ୍ଷମା କରିବେ ।” (ଯିଶାଇୟ ୫୫:୭)

ଅତେବ ମନୁଷ୍ୟ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିଲେ ପାପକ୍ଷମା ପ୍ରାୟ ହୁଏ । ପାପକ୍ଷମା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ହୁଏ କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରୁ ଜାତ ନୁହଁ । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଉତ୍ସବରେ ହୋଇ ଦିନରେ ଆଶାରେ ଦିନରେ ଦିନରେ ତାହାର ପାପ କ୍ଷମା କରନ୍ତି । (ମାର୍କ ୨:୩, ଏହ୍ରୀ ୮:୧୨) ଅତେବ, ପାପରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣାକୁ ପରବର୍ତ୍ତନ କରେ ଏବଂ ପାପକ୍ଷମା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ହୁଏ । ପାପରୁ ପରବର୍ତ୍ତନ ଓ ପାପକ୍ଷମା ବିନ୍ଦୁ ପାପା ମନୁଷ୍ୟ ଧାର୍ମଙ୍କ ଗଣିତ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ।

(ଗ) ସାରାଂଶ :

ଉପରୋକ୍ତ ବିଶ୍ଵାସରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଦୁଇଟି ଭାଗ ରହିଅଛି ବୋଲି ଜାଣିପାରୁ । (୧) ମନୁଷ୍ୟ ଅଧର୍ମତାକୁ ଧାର୍ମକତାକୁ ସାଂସାରିକ ଅଭିକାଷରୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରତି ଫେରିବା ଏବଂ (୨) ପରିବର୍ତ୍ତତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵର ପାପକ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ପରିବର୍ତ୍ତନ ର ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତକାରର କ୍ଷମତାର ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମପାତ୍ର ପଢ଼ିଲୁ ରାଜ୍ୟକୁ ଖୁଲ୍ଲାନ୍ତର କରାଯାନ୍ତି । (କଲେସା ୧:୧୨, ୧୩) ଅତେବ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସୁମାତାର ଏକ ମାର୍ଗ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ପାପା ମନୁଷ୍ୟ ଖ୍ରୀସ୍ଟଧ୍ୱାନ ହେବାର ସୁଯୋଗ ପାଏ । ଯେଉଁମାନେ ପରବର୍ତ୍ତତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିଜଟଙ୍କୁ ଫେରି ଅଛନ୍ତି ।

(୭) ପାପୀ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି କିପରି ଫେରେ ?

ସୁସମାଚାର ଶ୍ରୀବଣ କରି, ବିଶ୍ଵାସ କରି ତାହାର ଆଜ୍ଞାବହୁ ହେବା ଦ୍ୱାରା ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟର ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଭୂତ ଶଳି ଦ୍ୱାରା ନ ହୋଇ ବରଂ ତାହାଙ୍କ ନିଶ୍ଚସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ । ବାଇବଲରେ ଲିଖିତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରେ । ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟର ପରିବର୍ତ୍ତତ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟର ତଥା ଜିଶ୍ଵର ଉଭୟଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ରହିଅଛି ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିଜେ ଦାୟୀ ବୋଲି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ । (ମାଥୁର ୧୩:୩୩,୩୮) ଧାର୍ମିକତାର ଜୀବନ କିଅବା ଅଧାର୍ମିକତା ଜୀବନ୍ୟାପନ କରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଵଭାବାଧୂନ ଥିବାରୁ, ଯିହୋଶ୍ୱର ଇନ୍ଦ୍ରୀ ଏଲୀ ତୋଷାକୁ ଦାହିରୁଣ୍ଟେ, “....ତୁ ତୁ ମୁଁ ଦୁରେନାହେ କାହାର ସେବା କରିବ, ତାହା ଆଜି ମନୋନୀତ କର,...ମାତ୍ର ମୁଁ ଓ ମୋହର ପରିଜନ, ଆସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେବା କରିବା ।” (ଯିହୋଶ୍ୱର ୨୪:୧୪) ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ତୁ ଆସେମାନେ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଜାଣି କରୁନାହଁ । (ଯୋହନ ୫:୪୦) ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବା ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵର କାହାକୁ ବାଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା କିମ୍ବା ଦୂରେଇ ରହିବା ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଵେଚ୍ଛାଧୂନ ।

(କ) ପରିବର୍ତ୍ତନ ରହସ୍ୟମାୟ ନୁହେଁ :

ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏକ ଗୁପ୍ତ ବା ରହସ୍ୟମାୟ କ୍ରିୟା ନୁହେଁ । ଏହା କେବଳ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ତରରେ ହିଁ ଅନୁଭବ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ଆପଣା ପୁଷ୍ଟକ ‘ବାଇବଲ’ରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।

ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରେ ପରିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅବସ୍ଥାନ କରି ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତତ କରେ ବୋଲି ବାକ୍ୟରେ କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ମନୁଷ୍ୟର

ସହଯୋଗ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ । ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅର୍ଥ ‘ମତ’ ବା ‘ଧର୍ମ’ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ବିପରୀତ ଭାବ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେସ୍ଵରୀୟ ଶକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପକ୍ଷପାତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵରୀୟ ଶକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପକ୍ଷପାତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଭିକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି । ସ୍ଵରୀୟ ଶକ୍ତି ଯଦି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥାଏ, ତାହା ହେଲେ କାହିଁକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ।

ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୈବିକ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ ବୋଲି ନିମ୍ନଲିଖିତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରମାଣ କରେ :-

୧) ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ନୈତିକ ସ୍ଥାଧୀନତା ଭଙ୍ଗ କରେ । ମନୁଷ୍ୟର ବୋଲି ହାଲକା କରେ । ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ମନୁଷ୍ୟର ପାତ୍ର ନିଷ୍ଠ୍ରିୟ କରେ । (ଯୋହନ ୩:୧୯, ଗ୍ରୀକ ୮:୨୪, ମାଥ୍ରିତ ୨:୨୧-୨୩, ମାର୍କ ୧୩:୧୭ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଥିବା ବିଷୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି)

୨) ଆପଣାର ପାପକଷମା ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟର ଭୂମିକା ଶୂନ୍ୟ ବୋଲି ଏହି ମତ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଯାହାକି ଏହୁ ୫:୯, ପ୍ରକାଶିତ ୨୨:୧୪; ପ୍ରେରିତ ୨:୩୭-୩୮, ୧୩:୩୦-୩୧, ରୋମୀୟ ୨:୨-୮, ୨:୧୭-୧୮, ୨ୟ ଥେସଲନୀକା ୧:୨-୫, ୧ମ ପିତର ୧:୧୧ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ବିପରୀତ ଅଟେ ।

୩) ଏହି ମତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପକ୍ଷପାତୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରେ । (“.....ଜିଶ୍ଵର ଯେ ମୁଖ୍ୟାପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରେ ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଭୟ କରି ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ସେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହୁଏ, ଏହା ମୁଁ ସତ୍ୟ ବୁଝୁଆଛି । (ପ୍ରେରିତ ୧୦:୩୪, ୩. ରୋମୀୟ ୨:୧୧)

ଜିଶ୍ଵର ଯଦି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାର କରି ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ପକ୍ଷପାତୀ ରୂପେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ । ଏହି ମତାନୁଯାୟୀ

ମନୁଷ୍ୟର ବିନାଶରେ ଜିଶ୍ଵର ଦାୟା ହୁଅଛି । ଅତେବ ଏହି ସବୁ କାରଣ ବାକ୍ୟ ବିବୁଦ୍ଧ ଥିବାରୁ । ଏହି ମତ ସତ୍ୟ ହୋଇପାରେନା । ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ନିଜେ ଦାୟା ଅଟେ ଓ ସେ ନିଜେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଯୋଜନା ଅଟେ ।

(ଖ) ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ, ସୁସମାଚାର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ :

ମନୁଷ୍ୟର ପରିବର୍ଗନ ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵର କି ଆପଣା ଶତ୍ରୁ ପ୍ରଯୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥାଆଛି । ସୁସମାଚାର ଦାରା ଜିଶ୍ଵର ଆପଣା ଶତ୍ରୁ ପ୍ରଯୋଗ କରିଥାନ୍ତି ଯେହେତୁ ବାକ୍ୟ କହେ, “କାରଣ ମୁଁ ସୁସମାଚାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରେ ନାହିଁ । ଯେଣୁ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସା ପକ୍ଷରେ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ପ୍ରଥମତଃ ଯିହୁଦୀ ପକ୍ଷରେ, ଆଉ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାଜ୍ ପକ୍ଷରେ ।”

(ଖ) ମନ ପରିବର୍ଗନ ଦାରା ଜୀବନରେ ପରିବର୍ଗନ :

ସୁସମାଚାର ପ୍ରତାର ଦାରା ପୂନଃଗୁରୁଥତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୩୦ରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ୟାତ୍ତିକ ଜୀବନ ପରିବର୍ଗତ ହୁଏ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୩୦ରେ ବିଶ୍ୱାସ ତାହାର ଜୀବନରେ ପରିବର୍ଗନ ଆଶେ ଏହି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମକରଣ କରିବାକୁ (ଯିହଜୀଜିଇ ୧୮:୪, ମାତ୍ର: ୧୪, ୧୯) ସଂକଷିତ ହୁଏ ।

ମନ ପରିବର୍ଗନ ଦାରା ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନଯାପନରେ ଆୟୁର ବ୍ୟବହାରରେ ପରିବର୍ଗନ ଆସେ ମନ ପରିବର୍ଗନର ଅର୍ଥ ଆପଣା କର୍ମରୁ ଅନୁତ୍ପୁ ହୋଇ ଆପଣା ଜୀବନ ମାର୍ଗ ବଦଳାଇବା (ମାତ୍ରା ୧୨:୪୧, ୩:୮, ୨ୟ କରିବୁ ୭:୯-୧୦; ଲୁକ ୧୩:୩-୪; ପ୍ରେରିତ ୧୭:୩୦) । ପାପା ଆପଣା ପଥରୁ ଫେରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥରେ ଗମନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦୃଢ଼ ସଂକଷ ନିଏ । ମନ ପରିବର୍ଗନ ଦାରା ମନୁଷ୍ୟର କୃତ ଅଧର୍ମ ସବୁ ପରିବର୍ଗତ ହୁଏ ନାହିଁ, ବରଂ ପାପା ଆପଣା ଅଧାର୍ମକତାର ପଥ ପରିଦ୍ୟାଗ କରି, ଧାର୍ମକତାର ପଥ ଆପଣାର ନିଏ ।

(ଘ) ବାସ୍ତିସୁ ଦ୍ୱାରା ସମଶ୍ଵରକ ପରିବର୍ତ୍ତନ :

ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟର ସମଶ୍ଵରକ ସ୍ଥିତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆହେ । ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚରକ ପୁତ୍ର ରୂପେ ସାକାର କରି ବାସ୍ତିସୁ ନେବାରେ ସନ୍ଧବପର ହୋଇଥାଏ । (ମାଥ୍ରମ ୨୮:୧୯, ୨୦, ରୋମୀୟ ୧୦:୧୦)

ପାଉଳ କହନ୍ତି, “ଆୟେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ୍ୟାଣ୍ଶୁଙ୍କ ୩ରେ ଏ ପ୍ରିଜିତ ହୋଇଅଛୁଁ, ସମସ୍ତେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ମରଣରେ ବାସ୍ତିଳିତ ହୋଇଅଛୁଁ, ଏହା କି ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ, ଅତେବବ, ଆୟେମାନେ ବାସ୍ତିସୁ ଦ୍ୱାରା ମରଣରେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମାଧିପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛୁଁ, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପିତାଙ୍କ ଗୌରବ ଦ୍ୱାରା ତୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଉତ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ଆୟେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଜୀବନର ନୃତ୍ୟର ଭାବରେ ଆଚରଣ କରୁ ।” (ରୋମୀୟ ୨:୩-୪, କଲେସା ୨:୧୨-୧୩) । ତେଣ ତମେମାନେ ଯେତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କରିଥାନ ହୋଇଥାଏ, ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରିଧାନ କରିଥାଏ । (ଗାଲାଟୀ ୩:୨୭)

ବାସ୍ତିସୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଶେ ନାହିଁ ବରଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୩ରେ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ସ୍ଥିତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଶେ । ବାସ୍ତିଦୂରେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଶିଶୁରଙ୍କ ଭୂମିକା ରହିଅଛି । ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୩ରେ ବାସ୍ତିଜିତ ‘ନୃତ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ’ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀରରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ୍ୟାନ ନାମ ଧାରଣ କରେ (୨ୟ କରିତ୍ରୀ ୪:୧୭, କଲେସା ୧:୧୨, ୧୩, ୧. ଏଫିସା ୧:୨୯, ୨୩) ମନୁଷ୍ୟ ଶିଶୁରଙ୍କ ବାଜ୍ୟ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରି, ବିଶ୍ୱାସ କରି ମନ ପରିର୍ଦ୍ଦ କରି ବାସ୍ତିଜିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ତାହାର ସମଶ୍ଵରକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆହେ ।

(ଘ) ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏକ ବିବାହ ସ୍ଵରୂପ :

ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାଭିକାରୀ ସିଂହୀ ପାତା । ନାଭିକାରୀ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ୟା ଚୋଳି ଆୟେମାନେ ଏଫିସା ୪:୨୯, ୨. ରୋମୀୟ ୭:୪, ୨ୟ କରିତ୍ରୀ ୧୧:୨ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପଢ଼ିପାରୁ । ପରିବର୍ତ୍ତତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ୟା ଅର୍ଥାତ୍ ମନ୍ଦିରାଚ ଅଗ୍ର ରୂପେ କୁହାଯାଇଥାଏ, ବିବାହ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ

ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ପାଇଥାଉଁ । ବିବାହ ଦ୍ୱାରା ସ୍ତ୍ରୀର ଜୀବନରେ (୧) ହୃଦୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ପାଇଥାଉଁ । ବିବାହ ଦ୍ୱାରା ସ୍ତ୍ରୀର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ (୩) ସମୟବ୍ରତକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଥାଏ ।

(୨) ଜୀବନଯାପନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ (୩) ସମୟବ୍ରତକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଥାଏ ।
ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷାତରେ ପୁରୁଷ ଉପରେ ସେ ଭରସା କରିନପାରେ ।
ଧୂରେ ଧୂରେ ତାହାର ସାମିତ ଭରସା, ସମ୍ମୂର୍ଖ ବୃଦ୍ଧି ନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ,
ପୁରୁଷଙ୍କୁ ବିବାହ କରେ ନାହିଁ । ସ୍ତ୍ରୀ ହୃଦୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୋଇ ସେହି ପୁରୁଷଙ୍କୁ
ବିବାହ କରିବାରେ ସମ୍ଭବ ହୁଏ ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୩ରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ମାତ୍ରେ ଜଣେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୩ରେ ପରିବର୍ତ୍ତତ
ହୋଇଥାନ୍ତି ବୋଲି ଅନେକ ତର୍କ କରିଥାନ୍ତି । ହୃଦୟର ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅର୍ଥ ସମ୍ମୂର୍ଖଭାବେ
ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିବା ନୁହେଁ । ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରେ ଆପଣା ପାପମାୟ ଜୀବନ
ପରିଚ୍ୟାଗ୍ରାହି କରି ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଞ୍ଚାଳିକା ହେବା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୁଏ ।
ବାଗଦଭା କରାଯାଇଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଖୁବ୍ ଯଦି ବ୍ୟାକ୍ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟାକ୍ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା
ସେବେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ କି ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ ? ସେମାନଙ୍କ ବିବାହ
ସମ୍ମୂର୍ଖ ହୋଇନଥିବାରୁ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଯେପରି ପୁରୁଷର ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧ୍ୟକାରିଣୀ ହୋଇପାରେ
ନାହିଁ, ସେହିପରି ପରିବର୍ତ୍ତତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନ ବାପ୍ତିସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ
ସମୃଦ୍ଧ ହୁଏ ।

(୪) ବାକ୍ୟନୁଯାୟୀ ଜଣେ କେବେ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୁଏ ?

ବାକ୍ୟନୁଯାୟୀ ଜଣେ ହୃଦୟରେ, ଜୀବନରେ ଓ ସମୟବ୍ରତକ ପରିବର୍ତ୍ତତ
ହେବା ପରେ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ । ହୃଦୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଜୀବନରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରେ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଥିତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସେ । ତା'ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ
ଗାନ୍ଧୀର ବାପ୍ତିଲିନ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ସତ୍ୟ, କିମ୍ବା
ପରିତ୍ରାଣପ୍ରାପ୍ତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିମାନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ବାପ୍ତିସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା
ମନୁଷ୍ୟର ପାପ ଧୋତ ହୁଏ ଓ ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣା ମଣ୍ଡଳୀରେ ଯୋଗ କରନ୍ତି ।
(ପ୍ରେରିତ ୨:୨୭) । ଯେହେତୁ ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଏ,
ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ, କିନ୍ତୁ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଦଣ୍ଡାଙ୍ଗ ପାଇବ ।” (ମାର୍କ

୧୭:୧୭)

ପରବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରେ ଆଉ ଏକ କ୍ରିୟା ବିଷୟରେ ଆୟୋଜନିକ ବାକ୍ୟରେ ପଡ଼ିଥାଉଁ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ ଥିଲା ପୁଣି ଅନେକ ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ଵାସ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିଲେ । “ଯେପରି ଆପଣମାନଙ୍କର ପାପମୋଚନ ହୋଇପାରେ ଏଥ୍ ନିମନ୍ତେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଫେରି ଆସନ୍ତୁ....” । ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ “ଫେରିବା”ର ଅର୍ଥ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ।

ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ପାପର ପ୍ରତିଫଳ ଜାଣିପାରେ, ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୁଏ ଏବଂ ବାପ୍ତିସ୍ତୁ ଦ୍ୱାରା ପାପମୋଚନ ହୁଏ । କୃତ ଦ୍ୱାରା ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୁଏ ଏବଂ ବାପ୍ତିସ୍ତୁ ଦ୍ୱାରା ପାପମୋଚନ ହୁଏ । କୃତ ଗ୍ରାହକର୍ତ୍ତା ମୁଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡାଳକ ମୁଣ୍ଡାଳ ଲାଭିବା ମାନେ ମନୁଷ୍ୟର ମାପନମା ହେ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, ଜଣେ ତୋର ଆପଣା କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଅନୁତାପ କରିବା ମାତ୍ରେ ତାହାର ପାପ, ଧାର୍ମିକତାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତାକୁ ଆପଣା କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୋଇ ପାପର ଅଭିଳାଷ ତ୍ୟାଗ କରେ । ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟ, ଜୀବନର ସ୍ଥିତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସେ ଏବଂ ବାପ୍ତିସ୍ତୁ ଦ୍ୱାରା ସେ ଆପଣା ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ସଂୟୁକ୍ତ ହୁଏ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହୋଇ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ସଂୟୁକ୍ତ ହୁଏ । ଏହି ସବୁ ପାହାଚ ଚଢ଼ିବା ପରେ ମନୁଷ୍ୟ ବାଜ୍ୟାନୁଯାୟୀ ପାପରୁ ଘୋଡ଼ ଯୋଜନା । ଏହି ସବୁ ପାହାଚ ଚଢ଼ିବା ପରେ ମନୁଷ୍ୟ ବାଜ୍ୟାନୁଯାୟୀ ପାପରୁ ଘୋଡ଼ ହୋଇ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୋଇଥାଏ ।

ସୁସମାଚାରରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଲୋକେ ପାପରୁ ଅଭିଳାଷରୁ ଓ ପାପକୃତ କର୍ମରୁ ଆପଣାକୁ ପୁଥକ ରଖନ୍ତି । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟରେ ତାହାର ଜୀବନ ସତ୍ତୋଷଜନକ ନାହିଁ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରି, ଆପଣା ମାର୍ଗ ସୁଧାରନ୍ତି । ଆପଣା ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଵାକାର କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ଗତ ପାପରୁ ଘୋଡ଼ ହୁଏ । ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ୱାରା ପାପର ଅଭିଳାଷରୁ, ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ପାପମୟ କର୍ମରୁ ଏବଂ ବାପ୍ତିସ୍ତୁ ଦ୍ୱାରା ପାପର ପ୍ରତିଫଳରୁ ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟ ମୁକ୍ତ ହୁଏ ।

(୪) ନୃତ୍ୟ ନିୟମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସଂଶୋବଳୀ :

“ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ” ନୃତ୍ୟ ନିୟମର ଏକମାତ୍ର ପୁଣ୍ଡକ ଯେଉଁଥରେ ଆସେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସମସ୍ତ ସଂଶୋବଳୀ ପଡ଼ିପାରୁ । ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଲୋକେ କିମ୍ବା ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଶିଖରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଖୁବିଧାନ ହୋଇଥିଲେ ଏହି ପୁଣ୍ଡକର ଅନେକ ପରିଶାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ଆଗ୍ରହ ହେଉ । ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବାକୁ ଉଚ୍ଛଵ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ପୁଣ୍ଡକରେ ଲିଖି ଆଦି ଖୁବିଧାନମାନଙ୍କ ଉତ୍ସବରଣ ଅନୁସରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । କାରଣ ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଖୁବିଧାନମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଷ୍ମାଷକ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ ହିଁ ଆମର ଆଦର୍ଶ ।

**ଯିହୁଦୀଯୋଗଦାତେ କୋଠେ ବାଜା କନ୍ତୁପ୍ରଦଶ ଦିନିର୍ଦ୍ଦିନ
ସେ କେଉଁଠାରେ ?**

(Where is He that is born king of Jews?)

ପ୍ରେତ ମାଥର ଏହି ସୁସମାଚାର ଯିହୁଦା ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଲେଖିଥିଲେ । ପୁରାଣେ ନିୟମରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ମଣ୍ୟ ନାହାନ୍ତିତାମ୍ୟ ଯାଶୁ ଅଚ୍ଛି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଏହି ସୁସମାଚାର ଲେଖିଥିଲେ ।

ଏହି ସୁସମାଚାର ଲେଖକ ଦିତାମ ଅଧ୍ୟୟ ୧-୧୨ ପଦରେ ୫ଟି ବବାଣୀ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ କରେ ।

- ୧) ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯାଶୁଷ୍ମାଷ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ଯୋଜା ଅଚାନ୍ତି ।
- ୨) ଯାଶୁଷ୍ମାଷ କେବଳ ଯିହୁଦାମାନଙ୍କ ରାଜା ହୁହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଫମାନ୍ତ୍ରଜଗତର ରାଜା ଅଚାନ୍ତି ।
- ୩) ଯିହୁଦା ଓ ବିଜାତୀୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୂର୍ବତେଶ୍ୱର ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାନଙ୍କ ସହିତ୍ୟ ଆନ ଅନ୍ତରେ କରୁ ।

- ୪) ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା କରି ନ ଥିଲେ, ଉତ୍ତବିଗ୍ନ ହୋଇଥିଲେ (ହେଠୋଦ ଓ ଯିରୁଶାଲମବାହାମାନେ) ।
- ୫) ଯାଶୁଣ୍ଣୁଷ୍ଟକୁ ଉପାସନା କରିବାରେ, ତାହାଙ୍କ ରାଜତ୍ତର ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିବାରେ ମନୁଷ୍ୟର ମଙ୍ଗଳ ବୋଲି ମାଥୀର ଆପଣା ଲେଖନ ଦ୍ୱାରା ଜଣାଇଅଛନ୍ତି ।
- ୬) ଯିଶାଇୟ ୩:୯ : “କାରଣ ଆମମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତେ ଏକ ବାଳକ ଜନ୍ମିଅଛନ୍ତି, ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ ପୁତ୍ର ଦର ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ସ୍ତରେ କର୍ତ୍ତୃତଭାର ଥୁଆଯିବ; ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ନାମ ଆଶ୍ରୟ, ମନ୍ତ୍ର, ପରାକ୍ରାନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର, ଅନନ୍ତକାଳୀନ ପିତା, ଶାନ୍ତିରାଜା ହେବ ।”
- ୭) ଦାନିୟେଲ ୭:୧୩, ୧୪ : “ମୁଁ ରାତ୍ରାକାଳର ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଲି, ଆଉ ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ନ୍ୟାୟ ଏକ ପୁରୁଷ ଆକାଶର ମେଘରେ ଆସିଲେ, ଓ ସେ ଅନେକ କାଳର ସେହି ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅଛେ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ହାମୁକୁ ତାହାଙ୍କୁ ଆଣିଲେ । ପୁଣି, ସମୁଦ୍ରାର ଗୋଷା, ଦେଶବାସୀ ଓ ଭାଷାବାଦୀମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କର ସେବା କରିବେ, ଏଥପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତୃତ, ମହିମା ରାଜ୍ୟ ଦର ହେଲା, ତାହାଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ ଅନନ୍ତକାଳୀନ କର୍ତ୍ତୃତ, ତାହା ଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଓ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଅବିନାଶ୍ୟ ।”

ସେ ଏକ ଜିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବାକା :

- ୧) ଲୁକ ୨:୭-୭ : “ଯେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରସବକାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ପୁଣି ସେ ଆପଣା ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ । କାରଣ ବସାଯରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ନଥିଲା ।” ରାଜମାନେ ରାଜପ୍ରାସାଦରେ ଜନ୍ମିତିତ କରନ୍ତି, ଜିନ୍ନ ଆମମାନଙ୍କ ରାଜା ରୁହାଙ୍କବୁଣ୍ଡରେ ଶୁଆଇଥିଲେ ।

- ୨) ଲୁକ ୧୯:୩୪-୩୮ : “ପୁଣି, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣି, ତାହା ଉପରେ ଆପଣା ଆପଣା କୁଗା ପକାଇ ଯାଶୁଙ୍କ ବସାଇଲେ, ଆଉ, ସେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଲୋକେ ପଥରେ ଆପଣା ଆପଣା ନୂଙ୍ଗା ବିହାଳକାଙ୍କୁ ଲାଗିଲେ । ପୁଣି, ସେ ଯେତେବେଳେ ଜାତ ପର୍ବତର ଗଡ଼ାଣି ସ୍ଥାନରେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସମୁଦ୍ରା ଶିଖ୍ୟଦଳ ଦେଖିଥିବ । ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତେ

ଆନନ୍ଦରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵର କରି ଶିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା କରୁ କରୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଯେଉଁ ରାଜା ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ । ସ୍ଵର୍ଗରେ ଶାନ୍ତି ଓ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଲୋକରେ ମହମା ଏହି ଘଟଣା ଭାବବାଦୀ ଯିଖରିଯଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟିତ ଭାବବାଣୀର ସଫଳତା । “ଗୋ ସିଯୋନ କନ୍ୟା, ଅତିଶ୍ୟ ଉଲ୍ଲୟ କର, ଗୋ ଯିରୁଶାଲମ କନ୍ୟା, ଜୟଧୂମ କର; ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ରାଜା ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ସେ ଧର୍ମମୟ ଓ ପରିତ୍ରାଣ ବିଶିଷ୍ଟ; ସେ ନମ୍ରଣୀଳ ଓ ଗର୍ଭତ ଉପରେ ଅର୍ଥାତ୍, ଗର୍ଭଭୀର ଶାବକ ଉପରେ ଆଗୋହଣ କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି । ରାଜାମାନେ ଅଶ୍ଵ, ରଥ ପ୍ରଭୃତିରେ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି । ଅଶ୍ଵ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଗର୍ଭତ ଶାନ୍ତିର ସୂଚକ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶାନ୍ତି ଓ ସମାଧାନର ରାଜା ଅଟନ୍ତି ।

୩) ମାଥୁତ୍ର ୨୭:୨୯ : “ଆଉ କଣ୍ଠାର ମୁକୁଟ ବନାଇ ତାହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରକରେ ନେଲେ ଓ ତାହାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଖୁଣ୍ଡିଏ ନଳ ନେଲେ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଜାନୁପାତି, ହେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା, ନମ୍ରାର, ଏହା କହି ତାହାଙ୍କୁ ପରିହାସ କଲେ । ରାଜାମାନେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ମୁକ୍ତା, ମାଣିକରେ ଖଞ୍ଚିତ ସୁନାର ମୁକୁଟ ଧାରଣ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଆସମାନଙ୍କ ରାଜା କଣ୍ଠାର ମୁକୁଟ ଧାରଣ କରି ଯାଇଥୁଲେ ।

୪) ଯୋହନ ୧୯:୧୫-୧୭ : “ସେଥୁରେ ସେମାନେ ଚିକ୍କାର କରି ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କର, ବଧ କର, କୁଶରେ ଚଢାଅ । ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆୟୋଜନ କଥାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ରାଜାଙ୍କୁ କୁଶରେ ଚଢାଇବା ? ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଉଭର ଦେଲେ, କାଇରସଙ୍କ ବିନା ଆସମାନଙ୍କ ଆଉ ରାଜା ନାହିଁ । ସେଥୁରେ ସେ ଯେପରି କୁଶରେ ଚଢାଯାଆନ୍ତି, ଏଥ୍ ନିମନ୍ତେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।”

ହରୋଦ ରାଜା, ଯୀଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମୟରେ ଦୁଇ ବର୍ଷର କମ୍ ବୟସର ବାଲକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଇଥୁଲେ । ସେ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରକ ଛେଦନ କରିଥୁଲେ । କିନ୍ତୁ ଜଗତର ସମସ୍ତ ମାନବଜାତିର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ କେବଳ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗିଥୁଲେ, ସେ ମହାରାଜା କିନ୍ତୁ ଜାଗତିକ ରାଜାମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର :

ସୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସୀ ଯିହୁଦୀ ଓ ପ୍ରେରିତ ଯାଶୁଣ୍ଠୀଷ୍ଠକୁ ଏକ ଜାଗତିକ ରାଜ୍ୟ ରୂପେ ମନେ କରୁଥିଲେ । ମହାରାଜା ଦାଉଦ ଓ ଶଲୋମନଙ୍କ ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ରାଜ୍ୟ ଯାଶୁଣ୍ଠୀଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି । ଦାଉଦ ଓ ଶଲୋମନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଯାଶୁଣ୍ଠୀଷ୍ଠଙ୍କ ରାଜତ୍ତ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରାଜତ୍ତ ରହିବ ବୋଲି ସେମାନେ ଆଶା କରୁଥିଲେ । ରୋମାୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସେ ପରାଷ୍ଟ କରି, ଯିରୁଶାଲମରେ ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ବସି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରାଜତ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିବେ ବୋଲି ସେମାନେ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ କହିଲେ, “ମୋହର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୁହେଁ, ଯଦି ମୋହର ରାଜ୍ୟ ଏହି ତେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୁହେଁ ।” (ଯୋହନ ୧୯:୩୭)

ପ୍ରେରିତ ୧:୭ : “ଆତ୍ମଏବ, ସେମାନେ ଏକତ୍ତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ. ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ କଥାଣ ଏହି ସମୟରେ ଲସ୍ତାଏଲ ନସରେ ମୁନର୍ବାନ ତାଜାଭାରି ସଂଖ୍ୟାରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରୁଥିଲେ ? “ସଂତାତ୍ୟାଜ୍ୟ ଧ୍ୟାନକାରୀ” ୧୯୦୫ ଖାତ୍ରିଜାନ୍ମ ଯୋହନ ନିଜେ ଯାଶୁଣ୍ଠୀଷ୍ଠ ଓ ପ୍ରେରିତମାନେ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ । (ମାଥ୍ର ୩:୧ - ୨, ୪:୧୭, ୧୦:୪-୭) ଯାଶୁଣ୍ଠୀଷ୍ଠ ଏହି ଧାରାରେ ଜୀବନ୍ୟାପନ କରିବା ସମୟରେ ଯାଶୁଣ୍ଠୀଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । (ମାଥ୍ର ୩:୧-୨, ୪:୧୭, ୧୦:୪-୭) । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯାଶୁଣ୍ଠୀଷ୍ଠ ଜାଗତିକ ରାଜାମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ସିଂହାସନରେ ବସି ରାଜତ୍ତ କରିବେ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଣ୍ଠୀଷ୍ଠ ସେମାନଙ୍କ ଆଶାନୁୟାୟୀ ଜାଗତିକ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରି ନ ଥିଲେ । ତେଣୁକରି ଏଠାରେ ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ ।

ମାଥ୍ର ୧୭:୧୮, ୧୯ : “ଆଉ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ହଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ପିତର, ପୁଣି ଏହି ପଥର ଉପରେ ମୁଁ ଆପଣା ମଣ୍ଡଳୀ ତୋଳିବି, ଆଉ ନରକର ବଳ ତାହାଙ୍କ ପଚାରଣ କରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ମୁର୍ଗରାଜ୍ୟ ଦେବି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରେ ଯାଏ । କିନ୍ତୁ ମୁକ୍ତ କରିବ, ସ୍ଵର୍ଗରେ ତାହା ମୁକ୍ତ ରହିବ ।”

ମଣ୍ଡଳୀ ଯେ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ, ଯାଶୁପ୍ରଭୁ ଏହିବାକ୍ୟରେ ସଷ୍ଟ କରନ୍ତି ।
ପ୍ରେରିତ ୨:୪୧ : “ସେଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେମାନେ

ବାପ୍ରିଜିତ ହେଲେ, ଆଉ ସେହିଦିନ ପ୍ରାୟ ତିନି ସମହସ୍ତ ଲୋକ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ
ସଂୟୁକ୍ତ ହେଲେ ।” ଯାଶୁଖ୍ରାଷ୍ଟଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବା ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଖ୍ରୀଜ ମାତ୍ର ମସିହା
ପେଣ୍ଠିକଣ୍ଠ ଦିନରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ସ୍ଵାପିତ ହୋଇଥିଲା । କଲେସା ୧:୧୩ରେ
ଲେଖାଯାଏ, “ସେ (ପିତା ପରମେଶ୍ୱର) ଆସମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତକାରର ସମତାରୁ ଉଦ୍ଘାର
କରି ଆପଣା ପ୍ରେମପାତ୍ର ପୁତ୍ରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିଅଛନ୍ତି ।” ତାହାଙ୍କ
ରାଜ୍ୟବାସୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପରିଚିତ । (ଗୋମାନ୍ତ ୧୭:୧୭) ମଣ୍ଡଳୀ
ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଓ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ମଣ୍ଡଳୀ । ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ରାଜ୍ୟ
ଯାଶୁଖ୍ରାଷ୍ଟଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କରୁ । ସୁଅମାରାର ଆଜ୍ଞାବହିହୋଇ ବାପ୍ରିଜିତ ହେଲେ,
ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ସଂୟୁକ୍ତ ହୁଆନ୍ତି ।

- K. Elisha

ନେତ୍ରକୀର୍ତ୍ତି

ଯେ କହାଇ ନେବା ବାଟରେ ମୁଁ ଅନୁସରଣ କରିବି (Where He leads I will follow)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଏହା ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ବାରବଳ ମଧ୍ୟ ଆସମାନଙ୍କୁ ଏହା
ଶିଖା ଦିଏ । “ଏଥ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ତୁମେମାନେ ଆହୁତ ହୋଇଅଛ, କାରଣ ତୁମେମାନେ
ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପଦଚିହ୍ନ ଦେଇ ରମନ କର, ଏଥପାଇଁ ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମାନଙ୍କ
ନିମତ୍ତେ ଦୁଃଖରୋଗ କରି ତୁମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଇ ଦେଇ ଯାଇଅଛୁଟି”
(୧ମ ପିତର ୨:୨୧) ଏହି ବାକ୍ସାଶରୁ ଦୁଇଟି ବିଷୟ ସୁପ୍ରସତ୍ତ୍ୱ ହୁଏ । (୧) ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ଆସମାନଙ୍କର ଆଦର୍ଶ, ଏକ ପ୍ରାସାଦର ନକ୍ସା ସଦୃଶ୍ୟ ଆୟୋମାନେ ତାହାଙ୍କୁ
ଅନୁସରଣ କରୁ । (୨) ପାତ୍ରପାତ୍ର ଧରୁଏଇତାଙ୍କାରୀ, ପାତ୍ର ଧରୁଏ ଆଦିବା
ପିତାଙ୍କ ଆଦୁକା ପିତିବା ସଦୃଶ୍ୟ, ଆୟୋମାନେ ଆସମାନଙ୍କୁ ଚନ୍ଦା ଯାଶୁଖ୍ରାଷ୍ଟଙ୍କ
ଅନୁସରଣ କରୁ ।

ଯାଶୁକ ଅନୁସରଣ କରିବା ଆନନ୍ଦମଧ୍ୟ ଓ ଉତ୍ସାହକାଳ ବିଷୟ ଅଛେ ।
ଯାଶୁଖ୍ରାଷ୍ଟ ଏହି ଜଗତରେ ଏକ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟରୁରେ କାହାର ଏହା କରିଥିଲେ ।
ଆସମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ସେ ଭାବପ୍ରବନ୍ଧ ଥିଲେ । ଆସମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଦେ ଏ କି

ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବା କେବଳ ଉତ୍ସାହଜନକ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ କଠିନ ମଧ୍ୟ । ବାକ୍ୟ କହେ, “ସେ ନିଯା ପାଇବା ସମୟରେ ପ୍ରତିହିଂସା କରିବାକୁ ଉପରେ ଦେଖାଇଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମର୍ପଣ କଲେ ।” (୧ମ ପିତର ୨୫:୨୧) ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଭାବେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

“ସେ କଢ଼ାଇ ନେବା ବାଟରେ ମୁଁ ଅନୁସରଣ କରିବି ବୋଲି କଥାରେ କହିବା ସହଜ । କିନ୍ତୁ ସବୁବେଳେ ସବୁ ଅବସ୍ଥାରେ ସମସ୍ତେ ଯାଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସମ୍ମର୍ଶ ଭାବେ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଜସ୍ତାଏଇ - ସନ୍ତାନମାନେ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାରି ଆସିବା ପରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ନିଷ୍ଠ ନିର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ । “ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକ ସଙ୍ଗରେ ଅଭାକାର କରି କହିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି, ତାହା ସବୁ ଆମ୍ବମାନେ କରିବା...” (ୟାତ୍ରା ୧୯:୮) । କିନ୍ତୁ ଜିନ୍ତି ଦିନ ପରେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳ୍ୟନ କରିଥିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ ଯେକୌଚୟ ସ୍ଥାନଙ୍କୁ ଯିବେ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଅନୁଗମନ କରିବି ।” (ମାଥ୍ର ୮:୧୯) । ସେ ଏହି କଥା କହିବା ସମୟରେ ବହୁ ଜନସମୂହ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗମନ କରୁଥିଲେ । ଯାଶ୍ଵ ଅନେକଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରୁଥିଲେ, ଅନେକ ଅଭୂତଳମ୍ବିଳ କରୁଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗମନ କରିବାର ଅର୍ଥ ପ୍ରମାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ତାହାଙ୍କ ମନୋଭାବ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯାଶ୍ଵ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “....କୋଣିଶିଆକିର ଗାତ ଅଛି, ଆକାଶ ପକ୍ଷୀର ବସା ଅଛି ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରର ମୁଣ୍ଡ ଗୁରୁଙ୍କାର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ।” (୨୦ଚମ ପଦ) । ଯାଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପଥ ଦୁଃଖ, କଟକ, ଲଜ୍ଜା, ବେଳେ ବେଳେ ମରଣ, ଯେଉଁବୁ ନିମିତ୍ତେ ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ । ଯୋହନ୍ ଏୟାମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ ବୋଲି କହିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କୁଶାୟ ଯାତନା ସମୟରେ, ସେ ନୁହେଁ ଓ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ପରିଚ୍ୟାଗ କରି ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ହୃଦୟରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୀଳିକା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସମ୍ମର୍ଶରାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ ।

ଯାଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ଅନେକ ସୁଖ ଓ ଆନନ୍ଦ ପାଇପାରିବେ ବୋଲି ଅନେକଙ୍କ ମନୋଭାବ । କିନ୍ତୁ ଏହିପରିଚ୍ୟାଗ ଦିମାନଙ୍କରେ ତାହାଙ୍କ

ଅନୁସରଣକାରୀମାନେ ଶ୍ରୀମ ଓ ଯାତନାର ସମ୍ମାନ ହେବେ ବୋଲି ସୁଷ୍ଠୁ କରନ୍ତି । ଆଜିର ସମାଜର ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ସାହସ ଓ ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚତା ସହି ଯାଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ବିଷୟ ପରିତ୍ୟାଗ ନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହନ୍ତି ।

ଯାଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ କଥା ? ଯାଶୁ କହିଲେ, “କେହି ମୋହର ସେବକ, ସେବେ ସେ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରୁ; ଆଉ ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଏ, ମୋହର ସେବା କରେ, ତେବେ ପିତା ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବୋ” (ଯୋହନ ୧୨:୨୭) । ‘ସେବକ’ର ଅର୍ଥ ଦାସ । ଅଧ୍ୟକାଂଶ ଲୋକେ ଦାସତ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜଛୁକ ନୁହନ୍ତି । ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବା ଅର୍ଥ ତାହାଙ୍କ ସେବା କରିବା, ତାହାଙ୍କ ଅନୁକରଣ କରିବା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ହେବାର ଅର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ତାହାଙ୍କର ଓ ତାହାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ସହଭାଗୀ ହେବା ।

ଏହା କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ । ଅନେକେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗତ ନୁହନ୍ତି । ଅନେକେ ବଚସାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି । ଯାଶୁଙ୍କ କି ଲୋକେ ବଚସା କରୁ ନଥିଲେ ? ଅନ୍ୟ ବର୍ଗର ଲୋକେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁତର ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ବନ୍ଧୁମିତ୍ରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାରେ ଅନିଛୁକ ଅଟନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ବର୍ଗର ଲୋକେ ଗୌରବ ଓ ସମ୍ମାନ ପାଇବା ବିଷୟରେ କେବଳ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ଜଛା କରନ୍ତି । ଯାଶୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଅର୍ଥ ଆବଶ୍ୟକୀୟ କାର୍ଯ୍ୟସବୁ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ର କରିବା, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା । ତାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିବାର ଅର୍ଥ, ଆୟମାନଙ୍କ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ନ ରହି, ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ।

“ସେ କଡ଼ାଇ ନେବା ବାଟରେ ମୁଁ ଅନୁସରଣ କରିବି” ଏହା ଏକ ଉଭୟ ନିଶ୍ଚଯତା । ଏହି ବାଟରେ ସମୟେ ସମୟେ ଯାତନାର ସମ୍ମାନ ହେଲେ ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ ନ କରି ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ରହୁ । “କେହି ଯେବେ ମୋହର ସେବା କରେ, ତେବେ ପିତା ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବୋ ।” (ଯୋହନ ୧୨:୨୭) ବୋଲି ଆୟମାନଙ୍କ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି ।

* * *

- Jerry Bates

Edited & Published by : Kabita & Joshua Gootam

The NATURE of a Child

1.Sinless : - One should clean himself of all sins by the blood of Jesus

2.Harmless(Simple) : - "... be ye therefore wise as serpents and harmless as dove." (Math 10:16)

3.They believe what is said to them (John 14:1)

4.They trust their parents.

Eph 1:13 : - "In whom also trusted , after that ye heard the word of truth ..."

5.They depend upon the parents : -

(i) "For in Him we live , and move , and have our being ..." (Acts 17:28)

(ii) "... for without me ye can do nothing (John 15:5b)

6.They are obedient

(i) "Wherefore , my beloved , as ye have always obeyed ..." (Philip 2:12a)

7.They forgive and forget : -

(i) "...forgiving one another , even as God for Christ sake hath forgiven you"(Eph 4:32b)
(Math 6:12 ; Math 18:21 ; Col 3:13)

8.Humble themselves : -

(i) "Humble yourself therefore under the mighty hand of God
...(1 Peter 5 : 6i Math 5:1,
Luke 14:11 , James 4:6,10)

9.They can be influenced for good or bad easily.

10.They are guarded by angels : - (Math 18:10)

Righteous too are guarded by an Angel . " The angle of the LORD encampeth round about them that fear him..."
(Ps 34:7 , 2 King 6:17)

Write for free Bible Correspondence Course
In
Telugu & Oriya to:

The Director
Bible Correspondence Course
PO.Box.80,KAKINADA-533001.A.P

Printed Book Only

From :

SATYA VANI
P.O. Box 80
Kakinada - 533001

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)